

ZBOROVÝ LIST

CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV VYŠNÝ ŽIPOV
DECEMBER 2021/ROČNÍK 1

...A KOMUŽE PRIŠIEL...?!

Náš čas plynie a znovu prežívame tiché obdobie adventu a blížiacich sa vianočných sviatkov. Je to obdobie kedy by sme sa mali trochu zastaviť, stíšiť a zamyslieť. Dokážeme to však ešte? Náš nepriateľ je veľmi pozorný, neujde mu žiadna snaha uberať sa preňho žiaducim smerom. Veď sa toho tak veľa deje... Načo sa zastavovať? A ešte aby sme sa zamysleli? Ktovie, čo všetko by z toho mohlo vzísť! A úspešne našu pozornosť presúva na „témy, ktoré hýbu touto dobou“ bojom so všetkými aj s nami samými, bojom zbytočným, vysilujúcim a vopred prehratým, takže nepočujeme klopanie toho, ktorého narodenie si pripomíname každé Vianoce a ktorý práve preto prišiel na tento svet, aby ten najdôležitejší boj za nás vybojoval. Dokonané! Počujeme to? Počujeme ho? „Ajhľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním a on so mnou.“ A v tomto verši je jediná téma, ktorá je pre nás najdôležitejšia – prítomnosť Krista nám ponúka istotu a pokoj v našom živote a to nielen na Vianoce, ale počas celého nášho bytia na tejto zemi; ponúka nám osobné priateľstvo. Stojíme o to? Toto je teda téma tém, ktorou by sme sa mali zaoberať a nemárniť čas, ktorý je nám vymeraný – téma ústredná a najdôležitejšia. Kristus.

Požehnané prežitie Vianočných sviatkov Vám praje vnútromisičný výbor.

"Vianoce ako prvákova prísaha.
Machule mlák a zalievanie dažďa.
Jak práčovňou sa krajom para valí.
Keby sa teraz Kristus narodil,
Pre hmlu by sme to nezbadali.
Do tých Vianoc špinavých ...ako nôž zabodnutý.
Sa chveje svojou samotou."

Týmito slovami, veršami o Vianociach uvažuje Milan Rúfus. Pozýva nás, aby sme sami so sebou a predsa v prítomnosti ostatných znova prežívali zázrak Vianoc. Neveríte na zázraky? Vianoce nimi sú. Menia sa. Ako švihnutím čarovného prútika nás odzbroja. Netreba ani obvyklú kulisu – sneh a mráz. Stačí počuť slovo Božie. Tak ako vždy – to isté a predsa vždy nové. Aby nás zmenilo a oslobodilo. To je zázrak, ktorý sme sem prišli znovu zažiť, lebo sa ozaj deje. Preto vždy znovu prichádzame...

Bratia a sestry!

Život je zázrak! Každý nový život, ktorý prichádza na tento svet z lásky, prináša radosť a nádej. Dnes sme ochotní vnímať zázraky života viac ako inokedy. Lebo Vianoce sú o láske v jej najčistejšej podobe. O Dieťati, mladšej rodine, v ktorej sa práve narodilo prvé dieťa, o šťastí, radosti, vďačnosti – emóciách, aké príchod prvorodeného sprevádzajú.

V narodenom Ježišovi prichádza do nášho sveta nový život. Ale toto novorodeniatko neukladá mama do postieľky v pokoji a teple domova, ale do chladných jaslí, v neistote, v strese a v cudzom meste. Život Ježiša začína v drsnej realite a v nej ukrižovaním na Golgote aj končí. Ale potom nasleduje vzkriesenie a to dáva jasný signál, že lásku nie je možné zničiť. Tajomstvom života, láskou, životaschopnosťou sa necháme nadchnúť radi, ale škoda, že len tak ... občas. Počas Vianoc, alebo pri narodení vlastného dieťaťa. Ale ak nie sme schopní lásky, umierame. A nechávame umierať iných.

Prikázaním „Nezabiješ“ nás Boh varuje pred tým, aby sme ubližovali, varuje pred násilím. Poveruje nás, aby sme život chránili. Je to to najcennejšie, čo máme. Lebo láska, skutočná láska by nás všetkých musela motivovať k tomu, aby sme nekonali z pozície moci, ale hľadali riešenia. Láska by nás mala viesť k nárokom na transparentnosť poskytovania zdravotníckych a sociálnych služieb, aby sme nemuseli sa báť ochorieť a zostarnúť. My totiž vieme, že neláska ochromuje. Zabíja. Spôsobuje ujmy na zdraví, na svedomí a na kvalite života.

Moc a klamstvo je vždy vražednou kombináciou. A ak sa k nej pridá nevšímavosť väčšiny, môže mať fatálne následky. Aj v demokratickej spoločnosti, aj v 21. storočí. Kristus pôsobí, prináša nový život tam, kde dáme hladnému jesť, smädnému piť, prijímame cudzinca, navštívime chorého a väzneného. Kristus prichádza tam, kde sa podelíme o to, čo máme s tými, ktorí všetko stratili.

Prostredie, kde človek vie, že môže nájsť pre svoj život ochranu a podporu, nie je však vďaka Bohu obmedzené na cirkev. Kristovské dielo môžu konať a konajú ľudia aj mimo nej, keď sa spoja a pomáhajú tam, kde vidia, že je to potrebné. Mnohým ani nenapadne, aby si nárokovali, že to robia v Božom mene. To čo robia pre iných, robia v mene lásky. V každom pravdivom a poctivom diele v prospech rozvíjania života je Božia moc.

Prikázaním „Nezabiješ“ nás Boh zaväzuje, aby sme jeden druhého nezabíjali. Aj neláskou a nevšímavosťou môžeme niekomu ubližovať. Nielen aby sme nešíkanovali v slove ani konaní, ale žiada si iba to, aby sme plnili prikázanie lásky. Boh nám svojím „Nezabiješ“ kladie na srdce aj to, aby sme nezabíjali sami seba. Ani prácou, ani výčtkami z toho, že sa už nedá vrátiť späť.

Je čas myslieť na to, čo môžeme urobiť, aby prežila naša príroda, naša zem. Aj ju ničí, poškodzuje naša pohodlnosť, nenásytnosť, náš nezaujem. Všetko, čo je nevyhnutné urobiť pre jej záchranu, vieme. Slová už nestačia. Je potrebné konať.

Najčastejším používaným slovom roka je vakcína. Slovo, ktoré nás ako národ rozdeľuje. Zaočkovaní a nezaočkovaní. Nie je tomu tak aj s narodením Ježišovým? Vakcína. Jeho krv a slovo. Jedni prijímajú, iní odmietajú. Škoda, že tento vzťah nemožno otestovať. Raz ho otestuje Pán Boh. Bol tvoj vzťah k Pánu Bohu pozitívny alebo negatívny, dobrý alebo zlý?

Prajem Všetkým nám požehnané sviatky, veľa zdravia duchovného i telesného.

Váš Stanislav Haluška, námestný farár

Modlitba:

Ty vieš, Pane, aká bieda a úzkosť vládne medzi ľuďmi, lebo sa odklonili od Tvojej cesty, a dali sa do služby sebeckosti. Zmiluj sa nad nami všetkými. Narodený Kristus, pomôž slabým a utláčaným. Daj, Pane, aby Tvoj pokoj našiel miesto v srdci všetkých nás. Daj, aby naše srdcia boli podobné všetkým našim prikázaniam. Ďakujeme za to, že si nás Bože v Kristu urobil svojimi deťmi. Amen.

Milan Rúfus: Vianočná koleda

V mestečku Betleme, v jasličkách na slame
leží to dieťaťko, na ktoré čakáme.

Anjelik bez krídel, boží i človečí.

Nikto ho nevidel, každý ho dosvedčí,
darček mu nesie tam...

A ja mu do diaľky srdiečko posielam
namiesto hrkálky.

Štedrovečerný rozhovor

"Bol Štedrý večer – von vládol pokoj, mier.
Vtom ktosi jemne zaklopal – vstúpil do srdca dvier.
Ktosi sa tíško opýtal – Či vstúpiť ozaj smiem?
Či v tvojom srdca príbytku miestečko dostanem?
Ktosi sa tíško spytoval – znel tichý, jemný hlas:
Čo mi dnes večer, človeče, v ten svätý večer dáš?
Celý rok tvrdo pracuješ, denný zhon pokoj marí.
Dnes duša, telo spokojné, nuž aké dáš mi dary?
Odpoveď ľahko človek dá Hostovi tomu z neba:
Máš pravdu, mnoho pracujem, tak všetko mám – pre seba.
Ja nechcem tvojich pokrmov – tichý hlas znovu veľí
ni šiat, ni auto, ani dom – chcem duše tvojich detí.

Na kríži tvrdo, bolestne som za ne umieral
a tebe len do výchovy, človeče, som ich dal.
Nateraz sú ti zverené - sú prevzácny dar z neba,
lež príde čas keď, otázka doľahne tvrdá na teba.
Čo si urobil s dieťkami, akú im poslať dal,
pre večné Božie kráľovstvo ako ich zachoval?
Či chceš ich vidieť v zúfalstve a v mukách žalovať,
že do večného trápenia ich vrhli otec, mať?
Dnes ešte prosím, varujem, kým daný života čas.
Nuž vstúp do seba, rozmyšľaj a spamätaj sa - včas!
Hlas doznel. - V tichu večernom viac nikto neklopal.
Len človek celé Vianoce - o všetkom premýšľal."

A. Moncollová

Štedrý večer

"Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán." L 2, 10 -11

Toto slovo „vám“ má v nás prebudiť radosť. Veď s kým to hovorí? S drevom alebo kameňmi? Nie, hovorí s ľuďmi, a to nie iba s jedným alebo dvoma, ale so všetkými ľuďmi. Čo sa máme z toho naučiť? Máme azda i naďalej pochybovať o Božej milosti a hovoriť: zo Spasiteľa sa zrejme môže radosť sv. Peter a sv. Pavel, ale nie ja, veď ja som úbohý hriešnik, a ten skvostný, vzácny poklad sa mňa netýka? Milý človeče ak chceš povedať: Ono mne nepatrí, potom Ti aj ja chcem niečo povedať: a komuže potom patrí? Prišiel vari kvôli husiam, kačkám, kravám? Musíš si dobre všimnúť kto je On. Keby bol chcel pomôcť inému tvorovi, bol by sa stal takým istým tvorom. Ale On sa stal jedine Synom človeka.

A tak teda kto si ty? Kto som ja? Nie sme my všetci ľudia? Ktože má prijať toto Dieťa, ak nie práve ľudia? Anjeli Ho nepotrebujú, diabli Ho nechcú. Ale my Ho potrebujeme, a kvôli nám sa On stal človekom. Preto sa nám ľuďom patrí aby sme Ho prijali s radosťou, tak ako hovorí anjel: „Narodil sa vám dnes Spasiteľ“. Nie je to niečo veľké, nádherné, že anjel z neba prináša toto posolstvo ľuďom? A potom sa z toho radujú tisíce anjelov, spievajú a želajú nám, aby sme aj my ľudia boli natešení a aby sme vďačne prijali takú veľkú milosť. Preto treba, aby sme si to slovíčko „vám“ napísali do srdca ohnivými písmenami a aby sme s radosťou prijali narodenie tohto Spasiteľa.

(Prevzaté z: Viera v Krista - Zdroj milosti, 2017)

*Kristus, Syn Boží,
hľa v jasličkách leží,
Panna Ho porodila,
Božia láska sa k nám
v Ňom sklonila.* ES č. 45

Prvý Sviatok vianočný

"Dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný: na jeho pleciach spočinie kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja."
Izaiáš 9, 5

Toto Dieťa je nám dané na to, aby nám naplnilo srdce. Keď sa Mu srdce vierou odovzdá, zistí, On je láskavý Ježiš. Takto sa srdce pozdvihne k Otcovi, ktorý je tak milostivý, že nám dal toto Dieťa, aby prebývalo v našom srdci. To sa nedá ani pochopiť ani vysloviť, že niečo také tesné, ako je naše srdce, môže pojať do seba taký veľký poklad.

Takto sa vždy nanovo deje ten veľký div a tak získava naše srdce potechu, radosť, láskavosť, oslobodzuje sa od strachu a dosahuje pokoj zoči - voči každému súženiu, ktoré môže na človeka zaútočiť. Kde toto Dieťa raz je, tam aj zotrvá. Naše srdce a toto Dieťa sa už nemôžu rozísť. Čo by potom ešte mohlo nášmu srdcu spôsobiť bolesť?

Ale pravdou je, že srdce nemôže prijať toto Dieťa a pocítiť Jeho láskavosť, ak sa najprv nezbaví každej radosti, ktorou nie je Kristus. To Dieťa chce prebývať v našom srdci. Musíme sa vzdať všetkého, čo je v našich očiach dobré: rozkoš, túžba po majetku, sláva... Keď sa oslobodíme od toho všetkého, potom príde to Dieťa. Ale Ono prinesie so sebou všetko, čo bude umŕtvovať nášho starého Adama.

Tomuto Dieťaťu musíme dať našu dušu, ktorá je čistá a vyprázdnená od všetkého iného. Preto nikto nie je pre toto vhodnejší ako ten, kto má mnoho biedy, zármutku a trápenia, kto sa neženie za svojimi túžbami a kto pri tom všetkom ostáva tichý a ochotne znáša protivenstvá. Kristus sa ti nikdy nestane milým a príjemným, ak ty najprv nezatrpkneš voči sebe samému. Kto toto všetko nepozná, ten ostane vonku.

(Prevzaté z: Viera v Krista - Zdroj milosti)

Druhý Sviatok vianočný

"Nebojte sa." L 2,10

Týmto slovami je naznačené, že tento Kráľ sa narodil pre tých, ktorí žijú v strachu a hrôze, že jedine tí patria do Jeho kráľovstva. Týmto treba kázať, ako anjel kázal chudobným, prestrašeným pastierom: "Zvestujem vám veľkú radosť." Táto radosť sa síce ponúka všetkým ľuďom, ale prijať túto radosť sú schopní jedine ľudia a prestrašeným svedomím a so zarmúteným srdcom. Títo – chce povedať Pán – patria ku mne, na nich sa vzťahuje moja kázeň, týmto chcem zvestovať niečo naozaj dobré. Či to nie je veľký div, že táto radosť je najbližšia tým, ktorí pociťujú najväčší nepokoj svedomia?

Svet je veselý a raduje sa, keď má peniaze a majetok, moc a slávu. Ale úbohé a skormútené srdce netúži po ničom inom ako po pokoji a potešení, aby mohlo vedieť či má milostivého Boha. A táto radosť, z ktorej skormútené srdce získava útechu a pokoj, je taká veľká, že radosť celého sveta sa popri nej rozpadáva na nič. preto úbohému svedomiu treba kázať tak, ako tu káže anjel: Počujte ma všetci, ktorí máte úbohé a skormútené srdce, prinášam vám radostné posolstvo. Lebo On prišiel na svet a stal sa človekom nie na to, aby vás sotil do pekla a Jeho ukrižovanie a smrť už vôbec nemala tento cieľ. On prišiel na to, aby ste v Ňom mali veľkú radosť. Ak chceš Krista správne definovať a primerane opísať, kto a čo On je, všimni si, ako Ho opisuje a definuje anjel, totiž že On je a nazýva sa "Veľká radosť". Treba sa dobre naučiť a pevne uchopiť túto definíciu. lebo na tom všetko záleží.

(Prevzaté z: Viera v Krista - Zdroj milosti, 2017)

*Mnohí svätí proroci Božiu zvesť hlásali,
z Ducha sily a moci vidieť si žiadali
Kristov príchod na náš svet,
ten sa slávne splnil,
zachránil nás Ježiš z bied,
z hriechov nás vykúpil. ES č. 11*

Vládca z Betlehema

Dnešný Betlehem, ktorý leží 9 km na juh od Jeruzalema vo výške 800 metrov nad morom je malé mesto, ktoré má asi 30000 obyvateľov. No v dobe, v ktorej prorok Michaeáš vystúpil so svojim zasľúbením Mesiáša, bol Betlehem ďaleko menším. Počet jeho obyvateľov, väčšinou pastierov alebo chudobných dedinčanov, nedosahoval ani tisíc. Preto Betlehem nemohol nikdy postaviť do boja tak silný vojenský oddiel ako iné mestá. Bol príliš nepatrný, podľa prorockých slov dokonca najmenší medzi judskými rodmi.

A napriek tomu sa Boh rozhodol v tomto najmenšom judskom meste zjaviť svoju slávu. Betlehem, na ktorého minulosti spočíval tieň náboženskej menejcennosti, pretože v kanaánskej dobe tu bola pohanská svätyňa, bol vyvolený k tomu, aby sa stal svedkom Božej pastierskej starostlivosti a kolískou kráľovskej vlády. Určite to nebola náhoda, že práve v Betleheme, z bezvýznamného rodu Júdovho bol vybraný za kráľa chudobný pastier, mladučký Dávid, aby tak Boh ukázal, že pre svoje plány často používa tie najchatrnejšie možnosti, miesta a osoby, ktoré obvykle človek najmenej predpokladá, alebo dokonca odmieta a zavrhuje. Božie myslenie sa však uberá inými cestami ak myslenie ľudí. Človek pozerá na to, čo má pred očami, ale Hospodin hľadá k srdcu. A tak sa začína plniť onen paradox viery, ktorý vystihol apoštol Pavol vo svojom prvom liste do Korintu: *"Ale čo je svetu bláznivé, vyvolil si Boh, aby múdrych zahanbil, čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby mocných zahanbil, čo je neurodzené a opovrhnuté, vyvolil si Boh, a čoho niet, (vyvolil si), aby zničil to, čo je, aby sa nikto nechválil pred Bohom."*

1 Kor 1, 27 - 29

Z pohrdaného Betlehema vzíde nový vládca, ktorý v mene Hospodina bude pást svoj vykúpený ľud. On jediný si bude môcť oprávnene prisvojiť titul pastier, napriek tomu, že celá rada orientálnych vládcov samoľúbo o sebe hovorila ako o pastieroch. V skutočnosti však zotročovali a vykorisťovali ľud. Oproti tomu betlehemy vládca zaistí ľudu bezpečný a pokojný život, pretože ako zvrchovaný panovník bude vládnuť spravodlivo aj tým najvzdialenejším končinám. Na tomto teocentrickom základe a nie na vojnovom umení, ako sa často domnieval starý Izrael, spočíva nádej na večný mier, ktorý v mesiášskom veku bude natrvalo nastolený.

Predsa však narodenie betlehemského dieťaťa zostáva Božím tajomstvom. Mesiášske panstvo nebude priamym pokračovaním Dávidovho rodu, ale niečím úplne iným a novým. Michaeáš vidí jeho pôvod v pradávne, vo večnosti. Božie zaslúbenie spásy je už zakotvené na počiatku sveta.

Kresťania všetky starozákonné zaslúbenia o Mesiášovi vidia naplnené v Ježišovi z Nazareta, ako to dosvedčuje text z evanjelia podľa Matúša 2, 1-6. Je tu však jedna otázka, ktorá nás znepokojuje. Poznali kresťania, poznali sme aj my, že tento Ježiš je onen Mesiáš, o ktorom hovorili proroci radu storočí pred jeho narodením?

Veď aj tí, ktorí v dobe Ježišovho narodenia platili za znalcov Písem a odpovedali na Herodesov dotaz po mieste narodenia Mesiáša práve citátom Michaeáša, sa nakoniec uspokojili s týmto falošným kráľom, ktorý nebol ani Izraelita a svoje panovanie dosiahol radou bojov a vrážd členov vlastnej rodiny. Preto aj cisár Augustus sa kedysi dal počuť, že by chcel byť radšej Herodesovým prasaťom ako jeho synom.

A tak k betlehemským jasličkám neputovali predstavitelia vtedajšej židovskej zbožnosti, tí ho zavrhlí a nakoniec priviedli na kríž, ale pohanskí mudrci a jednoduchí pastieri, síce ešte plní pover, ale hľadajúci. Tí sú ochotní ísť za svojim kráľom a skloniť sa pred ním.

A tak, ak nás občas predbehnú do Božieho kráľovstva tí, od ktorých by sme to nečakali, nemajme im to za zlé, ale poďme v pokore za nimi, aby tam, hoci aj po nich, vošli než vôbec nie.

(Prevzaté z : Urovňte cestu Páně, Dr. V. Kubač, 1984)

Strach v čase korony

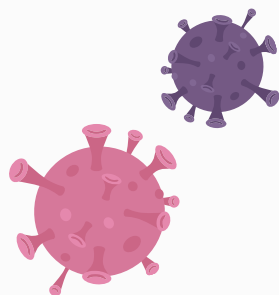
Dokážeš si spomenúť, ako si sa dostal do bezpečia, keď si bol dieťaťom a bál si sa niečoho alebo niekoho? Možno bola tvojou bezpečnou osobou tvoja matka alebo otec, tvoja sestra alebo brat, príbuzný, učiteľ alebo tvoj priateľ. Ako potešujúco si sa cítil, keď si bol zahalený vo veľkom, bezpečnom objatí?

Boh povedal, že budeme v našich životoch čeliť ťažkostiam, ale tiež povedal, že bude našim útočiskom a našou silou. Je to náš štít, naša všadeprítomná pomoc v časoch problémov. Jeho náruč je otvorená dokorán a je pripravený vziať nás do svojej starostlivosti. Zlož na Neho svoje starosti a obavy. Neexistuje žiadna situácia, ktorej by si niekedy čelil, ktorá je mimo kontroly Boha.

Preto sa nemusíš báť. Tvoj Nebeský Otec, ktorý ťa nadovšetko miluje, je s tebou. Pamätáš si, ako Ježiš upokojil búrku, keď boli vystrašení učenici na lodi? Boh bol ich útočiskom. Pamätáš si, keď Izraeliti bojovali s oveľa silnejšími armádami, ako boli oni sami, a zvíťazili, keď kráčali do Zaslúbenej zeme? Boh bol ich útočiskom. A Boh je aj твоjim útočiskom!

(Zdroj: youversion.com)

*"Veď som Ti
povedal:
Buď silný a
odvážny,
nestrachuj sa a
nezúfaj! Lebo
Hospodin, tvoj
Boh, bude s
tebou kamkoľvek
pôjdeš."
JOZUA 1:9*

Športový deň 2021

Niektor múdry povedal: „ Kto chce, hľadá spôsoby, kto nechce, hľadá dôvody." Táto veta sa stala aj pre nás hnacím motorom najmä vtedy, keď sa nám do niečoho nechce.

Po dlhom čase protiepidemiologických opatrení sme sa zhodli na tom, že aj keď august je prázdninový mesiac, chceme mať športovo – rodinné popoludnie. To sa nám podarilo zorganizovať aj vďaka šikovným a ochotným ľuďom, ktorí zabezpečili úžasnú propagáciu akcie cez miestny rozhlas, plagáty, facebook a osobné pozvanie. 1. 8. 2021 ráno to vyzeralo všelijako, len nie nádejne. Nebo bolo zamračené a mnohí sme sa obávali aj ľadovca, ktorý v pondelok 26.7. zničil časť úrody, aj materiálne veci. Napoludnie začalo aj liať, no...Pán Boh opäť – už tretí rok dokázal, že Mu nie sme ľahostajní. Po daždi stihlo slniečko do 15:00 vysušiť trávnik na Futbalovom ihrisku v Čiernom nad Topľou a my sme vedeli, že nás nebudú obmedzovať žiadne rúška pri športových aktivitách, ani pri speve. Začali prichádzať deti z Čierneho, Vyšného Žipova, Skrabského, Bystrého, s rodičmi, starými rodičmi, besiedkári, čerství konfirmandi, mládežníci, inoveriaci i starší bez detí. Všetkých nás vítala šikovná živá hudobná skupina, ktorá nám poslúžila pri oslave Pána Boha piesňami. Zopakovali sme si 2 piesne z minulých športovo – duchovných stretnutí a naučili sme sa novú pesničku : Božia láska je tak hlboká. Mali sme ju napísanú v zatavených rybkách spolu s vlastnosťami skutočnej lásky.

Hlavnou postavou celého podujatia bol starozmluvný prorok Jonáš, ktorého príbeh nám pantomimicky predviedli mládežníci s dorastákmi počas výkladu (rukami, nohami a papiermi znázornili loď, veľrybu i Jonáša). Deti temer nedýchali, tak pozorne pozerali a počúvali.

Rozmýšľali sme aj o tom, že aj my máme častokrát ako Jonáš „lepšie“ nápady či smer života, než Pán Boh. Ale aj nás musí prekvapiť veľryba, alebo pražiť slnko, aby sme si uvedomili, že všetci sme pred Pánom Bohom rovnako hriešni – či sme deti, dospelí, učitelia, farári ... a potrebujeme Jeho odpustenie a lásku.

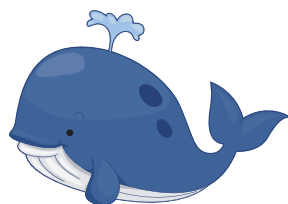
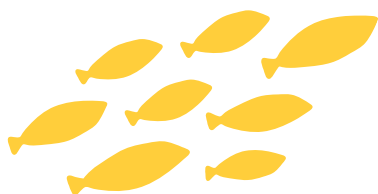
Výše 40 detí rozdelených do 7 skupín zdolávalo 6 stanovišť, kde mali okrem športovej disciplíny aj nábožensko – duchovnú úlohu. Všetko spoločne zvládli a nazbierali body, za ktoré boli odmenené. Bolo požehnaním vidieť úsmev na každej tvári. Jedna spolusestra využila svoj talent a vyrobila prívesky – rybičky, ktoré si deti mali doma vymalovať.

Tak, ako sme začínali, tak sme aj končili – modlitbou a vďakou za všetko, čo nám Pán Boh v ten deň daroval – aj jeden za druhého – keďže dlho sme nemohli byť takto spolu! Na stoloch nás čakalo s láskou pripravené chutné občerstvenie.

Bolo to veľmi zvláštne aj nakoniec. Domov sme odchádzali v sprievode dažďových kvapiek, ktoré sa spojili opäť do výdatného dažďa. Cítili sme sa ako zachránení Ninivčania.

Možno unavení, niektorí zmoknutí, ale posilnení vo viere a prekvapení aj z vlastných výkonov sme sa aj my – presbyteri rozchádzali do našich domovov – nanovo uistení: Boh nás nekonečne miluje!

Vykupujme čas, ktorý nám dáva, lebo nevieme, či ešte dostaneme druhú možnosť!

Dorastový tábor 2021 – Čierne nad Topľou

Tak ako aj po minulé roky, aj tento rok sa v našom zbore organizoval letný dorastový tábor pre deti vo veku 11-18 rokov. Vzhľadom na pandemické opatrenia sme sa ako dorastový tím rozhodli zrealizovať tento tábor v našich známych priestoroch starej evanjelickej školy (čajovne) pri evanjelickom kostole v Čiernom nad Topľou. Náš pobyt v čajovni trval 3 dni a celý tábor sa niesol v téme "sebaláska", keďže vidíme u mladých potrebu rozprávať sa o tom, aká dôležitá sebaláska je, a ako by z biblického pohľadu mala vyzeráť. Svojou prítomnosťou nás poctil aj pán farár, ktorý sa rozhodol taktiež zúčastniť nášho programu.

Dorastový tábor 2021

Po úspešnom letnom mini-tábore sme taktiež v čajovni organizovali letné kiná, kde sme vonku premietali filmy pre dorast. Všetky premietané filmy niesli v sebe myšlienku a boli poučné.

Mládežnícky výlet 2021 – Veľká Franková

Mládežnícky výlet sa organizoval 3.-5. júla 2021 vo Veľkej Frankovej, malej dedinke pri hraniciach s Poľskom v okolí Červeného Kláštora. Výletu sa zúčastnilo 11 mládežníkov. Témou tohto výletu boli tzv. "Diery v duši", ktoré predstavujú neuhasiteľný smäd po niečom, čo ich nikdy nezasýti. Pán Boh však predstavuje živú vodu, ktorá tieto diery vie zasýtiť.

Vďaka tomuto výletu sme mohli utužiť spoločenstvo a aj priateľstvá, mimo iné aj zrelaxovať v prítomnosti priateľov. Jednou z hlavných aktivít výletu bol splav Dunajca.

Momentálne naše mládeže prebiehajú v online forme. Stretávame sa cez video hovory každú druhú sobotu o 18:30.

Výlet august 2021

Koncom augusta 2021 sme sa rozhodli zorganizovať ešte jeden výlet, určený pre dorastový tím. Tento výlet mal slúžiť ako nabudenie do služby v zmysle piatkových dorastov, ktoré zväčša začínajú v septembri/októbri. Výletu sa však nezúčastnili len dorastoví vedúci, no aj ich rovesníci. Ide o mladých vo veku 17-20 rokov. Verili sme, že sa tejto vekovej kategórii potrebujeme povenovať osobitne mimo mládeže alebo dorastov. Tento štvordňový výlet sa konal v dedinke Štrba a témou výletu boli "3 Ježišove výzvy", ktoré nám, ako Jeho učeníkom, zanechal.

Futbalový turnaj pre dorasty a mládeže

Futbalový turnaj v Chmeľove

Dňa 15.9.2021 tím ŠŽS ECAV pod vedením pána farára Tomáša Valašíka organizoval futbalový turnaj pre dorasty a mládeže nášho seniorátu. Turnaja sa za Cirkevný zbor ECAV vo Vyšnom Žipove zúčastnili dve družstvá, a to jeden dorastový tím a jeden mládežnícky tím. Nášmu dorastovému tímu sa podarilo vybojovať prvé miesto v kategórii - dorast.

Čo sa týka nášho mládežníckeho tímu, ten sa úspešne umiestnil na druhom mieste a získal tak striebro v kategórii - mládež. Na turnaji taktiež nechýbali ani fanúšikovia, ktorí poctivo podporovali obe družstvá.

Škola pre pracovníkov s mládežou 2020/2021

Tréningové centrum Kompas, ktoré sa venuje trénovaniu a školeniu dorastových a mládežníckych vedúcich každoročne organizuje projekt "Škola pre pracovníkov s mládežou". Vďaka podpore nášho zboru, a tiež podpore pána farára som sa aj ja mohla tohto projektu zúčastniť. Tento projekt prebiehal počas celého školského roka, od septembra 2020 do júna 2021, vo forme víkendových stretnutí, ktoré boli nabité vyučovacími hodinami. Vyučovacie predmety mali teoretický, ako napríklad predmet Systematická teológia, no taktiež boli v osnovách zahrnuté aj praktické predmety vhodné do služby vedúceho, ako napríklad predmety "Učenie" či "Zručnosti vedúceho".

Štúdium sa riadne ukončovalo záverečnými skúškami, ktoré prebiehali počas záverečného stretnutia v júni 2021 v Liptovskom Trnovci, po ktorých nasledovalo slávnostné odovzdávanie diplomov modrej a červenej farby (ako pri vysokoškolských diplomoch). Chcela by som sa týmto oficiálne poďakovať nášmu zboru za finančnú podporu a pánovi farárovi za jeho veľkú ochotu motivovať ma a podporovať ma v tomto štúdiu. Celý tento rok venovaný zdokonaľovaniu sa v službe vedúceho mi dal neskutočne veľa vedomostí a rád do toho, ako slúžiť v našom zbore a ako sa starať o ľudí, ktorí Pána Boha nasledujú.

Miriám Doľacká

Vedúca mládeže a dorastu CZ ECAV vo Vyšnom Žipove

Miriám Doľacká (vľavo)

Besiedkári a Lutherova ruža

Dňa 31.10.2021 sa uskutočnila špeciálna besiedka, na ktorej sa zišli besiedkári z Vyšného Žipova, aby si pripomenuli Pamiatku reformácie. Medzi nás zavítali aj dvaja besiedkári z Prešova, Matejko a Filipko Balogovi, čím doplnili číslo 12. Deti sa dozvedeli, aký význam má Lutherova ruža, erb, do ktorého Martin Luther vložil celé svoje presvedčenie. Erb, ktorý sa stal symbolom reformácie a aj dnes ho nájdeme na mnohých miestach, ktoré sú spojené s evanjelickou cirkvou, či už sú to kostoly, modlitebne, alebo i rôzna literatúra. Lutherovu ružu si deti nielen vymaľovali na pracovnom liste, ale si ju aj upiekli vo forme chutných koláčikov. Aby sme nezabudli ani my ostatní, v krátkosti si jej význam pripomenieme.

Tento symbol teda znázorňuje slová, ktoré sú základom Lutherovej reformácie: „Spravodlivý bude žiť z viery.“

V strede Lutherovej ruže je kríž. Kríž je symbol historickej udalosti ukrižovania Ježiša Krista na Golgote. Symbol kríža nám hovorí, že je to Boží akt vykúpenia, oslobodenia človeka z klatby hriechu a viny. Reformácia to zdôraznila slovami: "sola redemptione Christi" - jedine Kristovým vykupiteľským, oslobodzujúcim činom. Toto ospravedlnenie sa týka celého ľudstva, týka sa každého z nás osobne.

Do tejto hroznej situácie zaznelo Lutherovo, z Biblie odvodené slovo: Ustrašený človeče, Boh ťa miluje ako svoje dieťa, Boh ťa bez tvojich zásluh a hodností, bez kupovaných odpustkov, ospravedlňuje, odpúšťa ti, prijíma ťa, akceptuje ťa, v Ježišovi Kristovi ťa berie za ruku a vedie ťa na novú cestu života.

Symbol kríža je vložený v srdci - v ľudskom srdci. Preto je dôležitá nielen Božia veľkolepá ponuka, ale nevyhnutné je aj jej prijatie zo strany človeka. Veriť znamená s radosťou prijať Božiu ponuku, Božie posolstvo ospravedlnenia. Krížom a srdcom v Lutherovej ruži je symbolicky vyjadrená reformačná veta: Sme ospravedlnení z Božej milosti, pre Kristovo vykupiteľské dielo, skrze vieru.

Takto sa dostávame k ďalšej oblasti Lutherovej ruže: k bielej ruži. Biela farba znázorňuje pokoj a radosť. Kto s opravdivou vierou prijme ponuku Božej milosti, do života toho sa natrvalo nastahuje pokoj a radosť. Pokoj, ktorý nosíme v srdci aj uprostred vonkajšieho nepokoja, pokoj, ktorý vkladáme do svojich vzťahov s druhými ľuďmi, pokoj, ktorý sa vo svojom okolí usilujeme viesť všade tam, kde vládne napätie, nervozita, strach. Nemôžeme necitovať Ježišovu ponuku pokoja: *"Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam; nie ako svet dáva, vám ja dávam. Nech sa vám srdce nermúti a nestrachuje."* Ján 14,27.

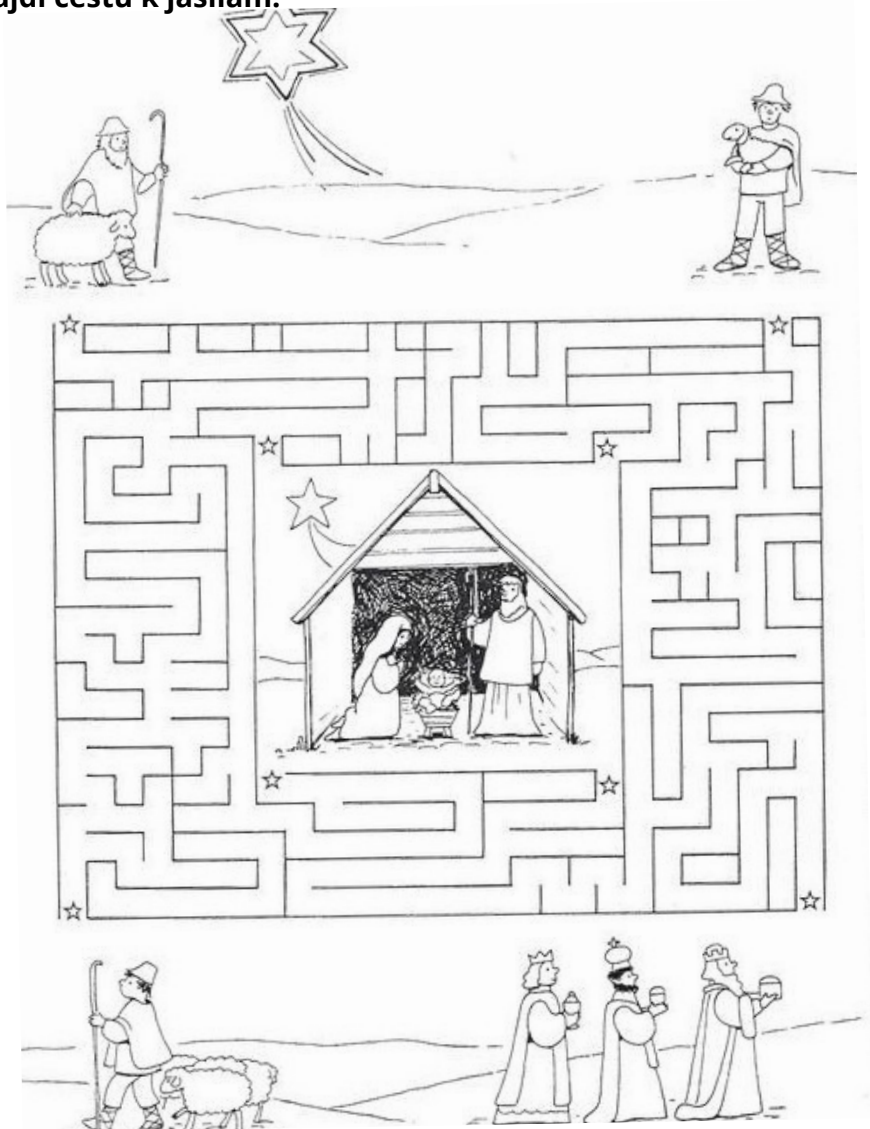

Besiedkári pečú koláče v tvare Lutherovej ruže

Biela ruža, symbol pokoja a radosti, je obklopená modrou farbou neba. Tým je krásne naznačené, že pokoj a radosť sú dary budúceho kráľovstva Božieho. Vyjadrené je to v známom biblickom výroku: *"Kráľovstvo Božie nie je jedenie a pitie, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom."* R 14, 17. Sú to dary, ktorých cenné ukážky môžeme mať už v tomto časnom svete. Večnosť síce vysoko prevýši všetky naše terajšie očakávania. *"Ani oko nevidalo, ani ucho neslýchalo, ani do srdca človeku nevstúpilo, čo pripravil Boh tým, ktorí ho milujú."* 1 Kor 2, 9. Ale vzrušujúce je, že už v týchto časných dňoch môžeme mať niečo z toho, čo nám Pán Boh v plnosti chce dať vo večnom živote.

Celá táto symbolika je obopnutá zlatou obrúčkou. Tá na jednej strane symbolizuje nekonečnosť. Žijeme vo svete pomínutelnosti, ale hodnoty, ktoré sú obopnuté obrúčkou bez konca, sú trvalé, večné. Krásne to vyjadril Martin Luther v poslednom verši svojho chorálu: *"Slovom Božím neotrasú, úspech im neprislúcha; s nami je každého času Pán s darmi svojho Ducha. Môžu zničiť všetok rod i majetok, vziať česť, hrdlo, dom, náš poklad nie je v tom; nebesá nám zostanú."*

Nájdí cestu k jasliam:

Škatuľa od topánok

Bol raz jeden muž, ktorý ťažko pracoval, aby dokázal užiť svoju rodinu. Pred Vianocami kúpil rolku krásneho zlatého baliaceho papiera, do ktorého chcel zabaliť darčeky. Avšak, pár dní pred Sviatkami zistil, že jeho päťročná dcéra, minula všetok zlatý baliaci papier. Nahneval sa a veľmi ju potrestal.

Ešte viac ho rozčúlilo to, keď zistil, že dieťa použilo všetok drahý zlatý papier na ozdobenie jednej krabice od topánok, ktorú položilo pod vianočný stromček. Vrtalo mu hlavou, kde vzala peniaze na to, čo je vo vnútri krabice. Napriek tomu, dievčatko plné nadšenia prinieslo škatuľu v zlatom papieri oteckovi a povedalo: "To je pre teba, otecko!"

Keď otec škatuľu otváral, hanbil sa za svoju prehnanú reakciu a teraz ľutoval, ako ju potrestal. Keď však otvoril škatuľu od topánok, zistil, že je prázdna, a jeho hnev opäť vzplanul. "Ak niekomu dávaš darček," povedal ostro, "v balíku má niečo byť. Tento je prázdny."

Dievčatko sa naňho smutne pozrelo a so slzami v očiach a zašepkalo: "Ocko, nie je prázdny. Dávala som do neho pusinky, až kým nebol celý plný."

Teraz plakal aj otec. Padol na kolená a objal svoje drahé dievčatko a prosil ju, aby mu odpustila jeho zbytočný hnev.

Krátky čas po Vianociach dievčatko tragicky zahynulo. Hovorí sa, že otec mal túto malú, zlatú škatuľku pri svojej posteli po všetky roky svojho života. Vždy, keď bol nešťastný alebo mal veľa problémov, otvoril škatuľku, vybral z nej pomyselný bozk a spomenul si na lásku tohto krásneho dieťaťa, ktoré ju tam vložilo.

Každý z nás dostal neviditeľnú zlatú škatuľku naplnenú bezpodmienečnou láskou a bozkami od svojich detí, rodiny a priateľov. Neexistuje cennejší majetok, ktorý by niekto mohol vlastniť. Tento príbeh hovorí o sile odpustenia. A Vianoce sú nádherným časom na odpustenie, zamyslenie, zabudnutie a poďakovanie.

Auto na vianoce

Tomáš dostal na Vianoce od svojho brata auto. Na Štedrý deň, keď Tomáš vyšiel zo svojej kancelárie uvidel, ako chudobný chlapec obdivuje jeho nové nablýskané auto.

"To je vaše auto, pane?" spýtal sa ho.

Tomáš súhlasne prikývol: "Áno, brat mi ho dal na Vianoce."

Chlapec bol prekvapený. "Chcete povedať, že Vám ho dal brat len tak, nič Vás to nestálo? Pane, kiežby..." chlapec zaváhal. Tomáš vedel, čo si bude priať. Určite si chcel priať, aby mal takého brata, akého má on, pomyslel si Tomáš. Ale to, čo si chlapec prial, bolo niečo úplne iné. "Želám si," pokračoval chlapec, "aby som bol takým bratom aj ja."

Tieto slová vyrazili Tomášovi dych a potom sa spýtal: "Chcel by si sa povoziť v mojom aute?"

"Áno, to by sa mi páčilo."

Po krátkej jazde sa chlapec otočil k Tomášovi. Oči mu žiarili a povedal: "Pane, nevadilo by vám, keby ste ma odviezli domov?" Tomáš sa usmial. Zdalo sa mu, že pochopil, čo chlapec chce. Chce sa pochváliť susedom, že môže jazdiť vo veľkom aute. Tomáš sa však opäť mýlil.

Keď prišli pred dom, chlapec požiadal Tomáša, aby zastavil pred schodmi. Rozbehol sa hore po schodoch. O chvíľu sa vracal, no išiel akosi pomaly. Na rukách niesol svojho malého brata, ktorý bol telesne postihnutý. Posadil ho na spodný schod, potom sa k nemu pritisol a ukázal na auto. "Tam je, Adamko, presne tak, ako som ti povedal hore. Brat mu ho dal na Vianoce a nestálo ho to ani cent. A jedného dňa ti dám presne také isté... potom sa budeš môcť sám presvedčiť o všetkých tých pekných veciach vo vianočných výkladoch, o ktorých som ti rozprával." Tomáš vystúpil, zdvihol chlapca a posadil ho na predné sedadlo svojho auta. Jeho brat, ktorému sa oči leskli radosťou, nastúpil vedľa neho a všetci traja sa vydali na nezabudnuteľnú vianočnú jazdu.

V ten Štedrý večer sa Tomáš dozvedel, čo mal Ježiš na mysli, keď povedal: "Blaženejšie je dávať..."

Ako chcel vlk zjesť dieťa

Bol raz jeden vlk. Žil neďaleko Betlehema. Pastieri vedeli, aký je nebezpečný. Každú noc robili všetko, čo mohli, aby pred ním ochránili svoje ovce. Jeden z nich musel byť vždy na stráž, pretože vlk bol hladný a zákerný.

Bola noc. Anjelský spev, ktorý doteraz nikdy nepočul, práve utíchol. Hovorili, že sa niekde narodilo dieťa. Vlč bol veľmi prekvapený, že sa pastieri zbiehajú zo všetkých strán, aby videli novorodenca. "Toľko rozruchu kvôli nejakému dieťaťu," pomyslel si vlk. Nakoniec ho však premohla zvedavosť a potichu sa zakrádal za nimi. Keď sa doplazil do stajne, schoval sa a čakal.

Keď sa pastieri rozlúčili s Máriou a Jozefom, videl, že prišla jeho chvíľa. Počkal, kým Mária a Jozef zaspali; boli veľmi unavení od starostí aj radosti z dieťaťa. "Ako, dobre," pomyslel si vlk, "začnem s dieťaťom." Tichúčnym krokom sa vkradol do stajne. Nikto si jeho príchod nevšimol. Iba dieťa. Spočinulo pohľadom na vlkovi, ktorý sa ticho pohol k jasliam. Vlč mal otvorenú tlamu a jazyk mu visel von. Bol to hrozný pohľad. Zastavil sa tesne pred jaslami. "Ľahká korisť," pomyslel si a hladne si obľizol papuľu. Prikrčil sa, aby skočil. Zrazu sa ho však jemne a láskyplne dotkla ruka malého Ježiša. Prvýkrát mu niekto pohladil odpornú špinavú srst'. Hlasom, ktorý vlč nikdy v živote nepočul, povedal malý Ježiš: "Vlč, mám ťa rád!" a láskyplne sa naňho pozrel.

Potom sa stalo niečo nepredstaviteľné - v tmavej betlehemskej stajni praskla vlčia koža a vystúpil z nej človek. Skutočný muž. Presne tak, ako ho Boh stvoril na začiatku. Muž v úžase pokľakol, božkal Ježiškovi ruky a poklonil sa mu. Potom vyšiel zo stajne - rovnako ticho, ako pred chvíľou prišiel - a vydal sa na cestu.

Nikto si nevšimol, čo sa tej noci stalo. Vie to len malý Ježiš a ten, ktorý sa stal človekom. A obaja vedia, že to isté sa stane všetkým, ktorí sa v koži zvierat priblížia k jaslami a nechajú božie dieťa, aby sa ich dotklo.

Na prahu Novoho Roku stojime
a može še i toho neznamoho bojime.
Ale tak to vobec nemuši buc,
stači še u šickim na Pana Boha
spoľehnuc!

Kec tak u svojim živoce zrobime,
ničoho še ani v ďalšim roku bac
nemušime!

Pan Buh bars dobre zna,
co nam šickim treba:

Naj nam šickim da zdrave, pokuj
i hojnojsi chľeba!!!

PRENOSY SLUŽIEB BOŽÍCH V MÉDIÁCH VIANOCE A NOVÝ ROK 21/22

24. december 2021

RÁDIO REGINA (Púchov) - 16:00

TA3 (Pezinok) - 17:00

25. december 2021

JEDNOTKA (Stará Turá) - 10:00

26. december 2021

RÁDIO SLOVENSKO (Šahy) - 9:05

2. január 2022

DVOJKA (Košice) - 9:00

Pripravil: Vnútromisijný výbor CZ ECAV Vyšný Žipov,

Náklad: 370 ks

Redakčná rada: Jana Bubnárová, Anna Kachmanová, Rastislav Kachman,
Ján Matta, Juraj Sabol, Emília Sokolová

Tlač: UNIPRESS, Dukelská 64, 087 01 Gíraltovce

Časopis "Zborový List" sme pripravili pre každú domácnosť Cirkevného zboru Vyšný Žipov zdarma. Považujeme to za určitú formu misie.

Máme záujem aby všetci členovia zboru boli informovaní o živote a dianí v cirkevnom zbore. Ak sa vám takáto forma páči, súhlasíte s občasným vydávaním časopisu, dajte nám o tom vedieť. Či už osobne členom vnútromisijného výboru, alebo formou mailu na: vmv.zipov@hotmail.com.

Čakáme aj vaše podnety, nápady k misijnej činnosti v našom cirkevnom zbore.

Vydávanie časopisu môžete finančne podporiť milodarom.

Všetkým darcom vopred ďakujeme!

mail: vmv.zipov@hotmail.com

www.vysnyzipov.ecav.sk